

دکتر عبدالعلیم کربلائی
عضو هیأت علمی پژوهشکده تعلیم و تربیت

نکته‌های روان‌شنختی

کودک آدمی پیش از آن که زبان به کلام بگشاید، زبان رفتار را می‌فهمد؛ پیش از آن که با مشاهده چشم از ها آگاه شود، با مخابره دل از وجود ما نقش می‌گیرد و پیش از آن که شنونده پیام‌های لفظی و عمدی ما باشد، تماشاگر رفتار طبیعی و غیرعمدی ماست. از این روست که نقش والدین در تربیت، پیش از آن که هشیارانه، ارادی و عمدی باشد غالباً ناهمشوار، پنهان، غیرمستقیم و غیرعمدی است.

نان و معنا

گرچه برای آدمی، نان و غذا «قوت» زندگی است، اما دین و ایمان «معنای» زندگی است. آن‌چه زندگی کودک را زیبا، امید بخش و شیرین می‌کند، کیفیت برخورداری او از خوراک‌های معنوی و آموزه‌های دینی است.

عظمت نوزاد آدمی

براساس یافته‌های زیست‌شناختی و مطالعات روان‌شنختی، نوزاد آدمی در بدود تولد و سیع ترین ظرفیت و مستعدترین زمینه را برای نقش‌پذیری از محیط دارد. نقش مادر، به عنوان نخستین و مانندگارترین تأثیرگذار، به قدری مهم است که از آن به متزله «میراث ثانوی» شخصیت کودک یاد کرده‌اند. اهمیت این تأثیر برای آنان که به راز رابطه کودک و مادر بی‌برده‌اند، هراس آور است.

جذب و هضم رفتار

رفتار نامطلوب کودک تغییر نمی‌کند، مگر آن که والدین دلایل این تغییر را متناسب با فهم و جذب و هضم و ظرفیت کودک بیان کنند.

پرهیز به جای تجویز

آن‌چه والدین «ناید» انجام دهند، پیش از آن چه باید انجام دهند، در تربیت فرزندان نقش دارد. آن‌ها باید بدانند در چه زمانی به فرزند خود نصیحت نکنند، در چه هنگامی دخالت نکنند و در چه موقعیتی او را سرزنش نکنند. این هنر «پرهیز»، بهترین «تجویز» برای تکوین و تحول فطری و طبیعی شخصیت کودکان است.

آفت مطلق تگری

والدین کمال گرا (مطلق خواه)، فرزندانی مضطرب، نازار، خود باخته و افسرده پرورش می‌دهند. کودکی که از او انتظار می‌رود همواره و در همه جا همه کارها را به طور همه جانبه و کامل انجام دهد، هیچ وقت نمی‌تواند حتی یک کار کوچک را نیز درست انجام دهد!

در تربیت کودکان

نشاط درون‌دا

آموزه‌های حکیمانه نشان می‌دهد که منشأ نشاط و شادابی و احساس خوش‌دلی و شادکامی، در درون ادمی است. اما والدین همواره تلاش می‌کنند صرفاً با خوشبینی‌سازی محیط بیرونی، دل کودک را شاد کنند. باید بدانیم که این شادسازی‌ها، اگر بدون ریشه و سرچشمه‌های درونی باشد، پایدار نیست.

دین اکتشافی و نه اکتسابی

ارزش‌های اخلاقی و باورهای دینی، اغلب ریشه در فطرت کودک دارد. بنابراین، لزوماً نباید این ارزش‌ها را کودک از بیرون یاد بگیرد و درونی کند. بلکه فراتر از آن، آن چه مهم است تلاش برای کشف و شکوفایی این قابلیت‌ها از درون اوست.

- پسرش‌های پاسخ‌گیر همواره این سؤال‌ها را در تعامل یا فرزنه خود مرور کنند.
  - آیا او با اشتیاق و بشکار اهداف خود را دنبال می‌کند یا فردی منفعل و بی‌انگیزه است؟
  - آیا در هنگام مواجهه با مشکل، به راه حل‌های مختلف می‌اندیشد یا زود نا امید می‌شود؟
  - آیا از خطاهای و تجربه‌های گذشته خویش درس می‌گیرد یا هموار همان خطاهای را تکرار می‌کند؟
  - آیا از زندگی لذت می‌برد یا همواره با منفی بافی و بدیثی از زندگی شکایت دارد؟
  - آیا از موفقیت و شادی دیگران لذت می‌برد یا دچار حسادت می‌شود؟
  - آیا از رنجش و آزار دیگران لذت می‌برد یا غمگین و ناراحت می‌شود؟
  - پاسخ به هر یک از این سؤال‌ها شما را در شناخت لایه‌های پنهان شخصیت فرزندتان باری می‌کند.